

vor Handlefrihed. Da hele Affæren er afsluttet, og vi er kommet frem i Tiden til 1908—09, udtaler det ærede Medlem fra Ringkøbing selv den 18. Februar 1909, at det har været Venstres Bestræbelse altid at opretholde vort Lands Neutralitet, og saa siger han angaaende Sønderjylland: „Men vi bygger ikke Haabet om en Genforening paa vort Sværd eller paa vore Kanoner. . . . Sværdets Vej vil vi ikke gaa; om nogen kom og tilbød os en Alliance med de mest gyldne Løfter og fagre Ord om, at vi kunde faa det tabte tilbage, saa maatte og vilde vi dog sige nej“. Det siger den samme Mand, som har givet General Lütken den omtalte Instruks og ikke har dementeret General Lützens Udtalelser: Der er den skarpe Strid mellem denne Udtalelse og det ærede Medlems Handlemaade.

Denne Dobbeltthed findes i det ærede Medlems Politik hele Tiden. Han siger et andet Sted: „Al den Tale om Præferencepolitik, som desværre er kommet til Orde indenfor vort eget Land, er ikke alene uhjemlet, men den er mere end det, den er farlig, og den burde aldrig føres af danske Mænd, da den let kan vække uberegtiget Mistanke mod os i Udlandet“. Det er Udtalelser, der staar i den mest skærende Strid med den Politik, det ærede Medlem privat bag det danske Folks Ryg har ført, og det er Udtalelser, som er i allerhøjeste Grad farlige, naar man husker paa, hvad man ved i den tyske Generalstab.

Der var en Forargelse af den anden Verden, den Gang vi debatterede Salget af de vestindiske Øer, den Gang da Ministrene dementerede, efter at de forud havde erklæret, at de vilde demtere. Da var det ærede Medlem fra Ringkøbing forarget over, at man kunde demtere i Strid med Sandheden, og hvad det ærede Medlem ikke selv var, var hans Partifælle; det daværende Medlem fra Faaborg (Starcke), som i Rigsdagen den 11. August 1916 udtalte: „Naar et Parti som Venstre gennem sin Formand“ — det er det ærede Medlem fra Ringkøbing — „saa skarpt og bestemt har erklæret, at der ved det, som er sket, er sat en Plet paa Regeringen og paa vort Land, saa er det ikke noget, man afviser ved at stille sig hinsides godt og ondt“. Vi ser altsaa, at det ærede Medlem har misbilliget. Det ærede Medlem fra Faaborg tilføjer for egen Regning: Men den højtærede Finansminister overser een Ting, og det er, at det ikke er ham, der i dette Øjeblik bestemmer, om hans Ord for Fremtiden staar til Troende her i Danmark eller

ikke. Saa galt virkede det, naar man dementerede efter at have sagt i Forvejen, at man vilde gøre det. Taleren fortsatte: „Fordi en Regering sidder i Kraft af en indre politisk Situation og repræsenterer et bestemt Parti, maa den ikke have Lov til i Landets almindelige udenrigspolitiske Forhold at gøre sine Partihensyn gældende uden at være sikker paa, at den ogsaa paa dette Omraade har det danske Folk bag sig“. Saa store Krav stillede en Partifælle.

Hvorledes maa man da ikke, hvis det Synspunkt er rigtigt, laste, fordømme det ærede Medlem fra Ringkøbing, som til Trods for, at han selv aabent erkender, at han ikke har det danske Folk bag sig, alligevel har handlet, saaledes som han har gjort?

Ja, det ærede Medlem fra Faaborg hæver sig til en sublim Højde. Han siger i sin Tale: „Den højtærede Finansminister har skabt en Utryghed til Regeringens Erklæringer i Forhold, hvor vi skal kunne stole paa, at Erklæringer, der bliver afgivet, ikke har dobbelt Bund; uden det er Samfundslivet umuligt“. Saa store Interesser stod den Gang paa Spil efter den Opfattelse, det ærede Medlem fra Faaborg havde.

Nu spørger jeg: Er det ikke en Draabe i Havet i Sammenligning med det, det ærede Medlem fra Ringkøbing har gjort sig skyldig i? og saa er det, jeg retter det Spørgsmaal til Partiet Venstre: Hvad mener nu Partiet Venstre, der den Gang rasede saa meget i Anledning af Dementierne, hvad mener det om denne tvetydige Politik? Og jeg spørger Partiets Ordfører: Billiger Partiet Venstre, Mand for Mand, Instruksen til General Lütken, at man ikke har dementeret General Lützens Udtalelse om, hvad de ledende Politikere maatte mene i paakommende Tilfælde? Billiger Partiet Venstre, Mand for Mand, at det ærede Medlem fra Ringkøbing tav den 5. August, og billiger Partiet Venstre, Mand for Mand, og vil det tage Medansvaret for, at det ærede Medlem fra Ringkøbing har ført en saadan tvetydig Politik?

Disse Spørgsmaal har det danske Folk Krav paa at faa et klart og bestemt Svar paa.

Jeg skal derefter vende mig til saglige Spørgsmaal, der ikke vedrører denne Affære. Det er en almindelig Erkendelse, at det maa være en Bestræbelse i ethvert Samfund at udnytte alle Livsmuligheder, og derfor vil jeg gerne gøre opmærksom paa Muligheder, som paa ingen Maade er